

най-малко-то селце. *Л. Д. 1872 р. 192.* Богати са нашите селца. *З. 273.* Отъ сѣка страна ний виждамы благоустроены селца. (*De tous côtés nous remarquons des villages bien bâties*). *Т. 74.*

Сѣлски *пр.* селскій: Отъ високи чардаци По селски улици. *Д. 30, 3—4.* Язъ щя, бабо, да идя, Селски пулови да вижамъ, Дите-ту да ми кращаватъ. *Ч. 301.* Селско блюдо (пърля, софра). *Пк. 38.* Селскаго бѣда юбеди за правя бѣля правина. *Ч. 353.* Всѣки селскъ Българинъ самъ си строи домъ—къщя помощникъ на свои сродници, плисѣбды. *Пк. 31.* **Сѣлски** *нар.* всѣмъ селомъ.

Селямъ* (*selām, subs. a. t. Paix, sûreté, salut. 2. Salutation*), с. м. привѣтствие. Давамъ нѣкому селямъ привѣтствуя: Отъ далечъ му са поклони, Отъ близо му селямъ дади. *Ч. 316.* Сретнале са ъ, бре, Турци, Бре Турци, Бре Дрънополци!—Веднакъ ю селямъ бре дали. *Ч. 354.* Приемамъ, зымамъ селямъ отвѣчаю на привѣтъ привѣтомъ: Ка го видяха Татаре, Наредъ му селямъ даваха,—Никому селямъ неприяе. *Ч. 285.* Море Кадѣнде бела Божо! Като нѣе да бегаме, На пътъ ке ны турци сретатъ. Та кой ке нмъ селямъ дадатъ,—селямъ зематъ? *В. 260.* **Селямъ алекимъ*** (*selāmun 'aleik (origine de notre salamalec ou selāmun l'aleikum. Que le salut soit sur toi, ou sur vous!)*) привѣтъ вамъ!: Селямъ алекимъ кадѣ! Алекимъ селямъ Стоане! *В. 325.* Като ся насърдчихъ малко, казахъ нмъ: селямъ—алекимъ! отъ тѣхъ обаче не продума никой, нито мъ поглѣдна. *Х. I, 178.* Тогази хамалинъ-тъ, доби дѣрзность та каза селямъ-юн-алекомъ на сичкитѣ гости. *Х. II, 7.*

Селянинъ с. м. Селенка с. ж. Селянче *ум.* поселянинъ—ка, крестьянинъ—ка, *м. м.* Селени Селене: Въ таж градиня има и мѣсто, отдѣлено покрай плѣта, дѣ си имать травны (кошуры) нарядени, дѣ си вѣдять пчелы отъ коихъ обично всякъ Българинъ селянинъ има. *Пк. 36.* Благодаря ти селенино! *Л. Д. 75 р. 158.* Ние обичаме черни-те очици, витите вѣждици, алените устници и хрмизните бузици на нашата селѣнка много повече, нежели сичките прелѣсти на египетските мумии. *З. 224.* Дан ми бан ми винѣ пнѣ Со селяне сос кмѣтове. Селяне му говорѣха: Дәне бане целѣнине. Дан пм бан им говораше: Ей селяне ей кмѣтове. *Д. 39, 2—5. 13—14.* Чумте ли, братя селяне? *Д. 30, 5.* Мати думаша селѣни: „Селяни, вѣе кмѣтови!“ *М. 98.* Зададе са димна юда Та са рукна и подрукна: Ой селеня ой кмѣтове. *Д. S. I, 1—3.* Сички су селяни собрали. *ib. 5, 3.* Ударя въ село клепало и селение-то хващатъ да са сабиратъ. *Ч. 111.* Невинни Българки селянки. *Пк. 54.* Ако посмѣшъ да излѣзешъ на улицата, съ прѣстъ на тебе да показватъ честивитѣ селенки. *Ри. 65.* За образование и изуча-